NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A42791409
AA43-1076-12/9

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 8.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši I.Amona un V.Poķis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pārstāvim *D.P.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *L.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*) pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 24.aprīļa lēmuma Nr.19.2/9431 atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BE 025257).

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests veica SIA *„/Nosaukums/”* (turpmāk arī – pieteicēja) tematisko pārbaudi un konstatēja, ka nav uzskaitītas visas darbinieku faktiski nostrādātās darba stundas, tādējādi neaprēķinot darba algu un nodokļus pilnā apmērā.

Pieteicējai 2009.gada 26.janvārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BE 025257, kurā cita starpā konstatēts, ka *E.R.* nav aprēķināta darba alga un nav veiktas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par darbu no 2008.gada jūnija līdz oktobrim. Tādējādi ir pārkāpta likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu” 14.panta pirmā daļa un likuma „Par nodokļiem un nodevām” 1.panta 14.punkts, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 159.pantā.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes 2009.gada 16.februāra lēmumu Nr.F11/BE 025257 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai par LAPK 159.pantā paredzēto pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 500 apmērā.

[2] Izskatījusi pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – atbildētājs) ģenerāldirektore ar 2009.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.19.2/9431 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmums pamatots šādi.

[2.1] SIA *„/Nosaukums/"* nereģistrēja *E.R.* kā darba ņēmēju likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteiktajā termiņā, kaut arī darba tiesiskās attiecības ar viņu faktiski nodibināja 2008.gada 3.jūnijā.

[2.2] Tā kā SIA *„/Nosaukums/"* ar *E.R.* nav noslēgusi darba līgumu un aprēķinājusi darba algu, nav aprēķinātas un samaksātas valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas.

[2.3] Pieteicējai piemērots mazākais iespējamais normā paredzētais naudas sods, tādēļ tas ir samērīgs. Nav pamata izdarīto pārkāpumu uzskatīt par maznozīmīgu.

[3] SIA *„/Nosaukums/"* iesniedza pieteikumu tiesā par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicēja plānoja *E.R.* pieņemt darbā, tādēļ *E.R.* piedalījās darba aizsardzības instruktāžā. Tomēr vienošanās par darba līguma nosacījumiem netika panākta.

[3.2] Nodarbinātības apliecība neatbilst dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas prasībām.

[4] Iestāde paskaidrojumā norāda, ka pieteikums nav pamatots un nav nozīmes tam, ka nodarbinātības apliecība neatbilst dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas prasībām.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 3.maija spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[5.1] LAPK 159.pants (tiesību normas izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā protokola sastādīšanas brīdī) noteic, ka par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas, kā arī par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamo objektu slēpšanu (samazināšanu) uzliek naudas sodu juridiskajām personām no 500 līdz 1500 latiem.

Tiesa konstatē, ka no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1. un 2.punkta, un 1.panta 14.punkta izriet, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 159.pantu, jākonstatē, ka personas, kuras pienākums ir aprēķināt maksājamo nodokļu summas un tās

samaksāt valsts budžetā, apzinātas rīcības rezultātā nodokļu maksājumi nav samaksāti pilnā apmērā.

[5.2] No likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas izriet, ka valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu objekts tostarp ir ienākumi, kurus darba ņēmējs ir guvis uz darba tiesisko attiecību pamata.

No Darba likuma 28.panta pirmās un otrās daļas, 39.panta, 41.panta pirmās un otrās daļas secināms, ka darba tiesiskās attiecības ir tiesiskās attiecības starp darba devēju un darbinieku, kas dibinātas uz darba līguma pamata sakarā ar algota darba veikšanu, ja tā veikšanas laikā darbinieks ir personiski pakļauts darba devējam. Darba likums noteic, ka darba līgums ir slēdzams rakstveidā, taču darba tiesiskās attiecības rodas un pastāv arī tad, ja, slēdzot darba līgumu, rakstveida forma nav ievērota. Darba līgums kā civiltiesisks līgums ir uzskatāms par noslēgtu, ja tā puses ir vienojušās par darba līguma būtiskajām sastāvdaļām, proti, par veicamo darbu, darba samaksu un darbinieka pakļautību darba devējam, tā rīkojumiem. Papildus minētajam, tiesisko seku iestāšanās ir atkarīga no vēl viena elementa, proti, vismaz viena no pusēm ir uzsākusi veikt nolīgtos pienākumus.

[5.3] Tiesa secina, ka lietā nav iegūti tieši pierādījumi darba tiesisko attiecību esībai starp pieteicēju un *E.R.* Proti, lietā nav rakstveidā noslēgta darba līguma. Tomēr lietā iegūtie netiešie pierādījumi apstiprina, ka starp pieteicēju un *E.R.* bija nodibinātas faktiskas darba tiesiskās attiecības.

Proti, tiesa konstatē, ka *E.R.* iesniegumā Valsts ieņēmumu dienestam norāda, ka no 2008.gada 3.jūnija bija pieņemts darbā SIA *„/Nosaukums/"*. *E.R.* izsniegta nodarbinātā apliecība, kurā norādīts, ka darba līguma noslēgšanas datums ir 2008.gada 3.jūnijs. 2008.gada 18.jūnijā *E.R.* izsniegta apakšuzņēmēju instruktāžas karte. 2008.gada 18.jūnijā *E.R.* parakstījies SIA *„/Nosaukums 2/"* būvobjektā iesaistīto personu darba aizsardzības ievadinstruktāžas žurnālā. SIA *„/Nosaukums 2/"* paskaidrojusi, ka SIA *„/Nosaukums/"* darbojusies kā SIA *„/Nosaukums 3/"* apakšuzņēmēji, tādēļ šie darbinieki reģistrēti kā minētās sabiedrības darbinieki. Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē apstiprināja, ka SIA *„/Nosaukums/"* veica būvdarbus kā apakšuzņēmējs SIA *„/Nosaukums 2/"* būvobjektā.

Minētie pierādījumi apstiprina, ka *E.R.* veica darba pienākumus būvobjektā.

[5.4] Pieteicēja norāda, ka *E.R.* izsniegtā nodarbinātā apliecība neatbilst normatīvo aktu prasībām un tai nav juridiska spēka. Izvērtējot minēto apliecību, tiesa secina, ka tā atbilst Ministru kabineta 2003.gada 25.februāra noteikumu Nr.92 „Darba aizsardzības prasības, veicot būvdarbus" 28.^{3}punkta prasībām, proti, tajā ir norādīts nodarbinātā vārds un uzvārds, personas kods, darba līguma noslēgšanas datums, darbuzņēmēja nosaukums un zīmogs, kā arī tajā ir nodarbinātā fotogrāfija.

[5.5] Pieteicēja norāda, ka darba līgums ar *E.R.* netika noslēgts tālab, ka netika panākta vienošanās par darba samaksu. Arī *E.R.* nav sniedzis ziņas par darba samaksas apmēru.

Tiesa jau norādīja, ka vienošanās par darba samaksu ir viena no būtiskajām darba līguma sastāvdaļām. Tomēr tas nenozīmē, ka, neiegūstot ziņas par darba samaksas apmēru, nav iespējams konstatēt faktiskas darba tiesiskās attiecības.

[5.6] Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka ir konstatējamas faktiskas darba tiesiskās attiecības starp SIA *„/Nosaukums/"* un *E.R.*. Secīgi pieteicējai bija jāveic normatīvajos aktos noteiktie nodokļu maksājumi no *E.R.* izmaksājamā ienākuma. Tā kā pieteicēja to nav darījusi, tās darbībās konstatējams LAPK 159.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 3.maija spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā papildus pieteikumā minētajiem argumentiem norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Tas, ka persona atrodas būvobjektā, nevar būt par pamatu faktam, ka šī persona ir darbinieks. Turklāt pieteicēja neveica un arī atbilstoši savai apakšuzņēmēja kompetencei nevarēja veikt šī būvobjekta apsardzi un būvobjektā esošo personu kontroli.

[6.2] Lietā nav konstatēts, ka pieteicēja izsniegusi *E.R.* nodarbinātā apliecību. Tāpat arī lietā nav konstatēts, ka *E.R.* parakstījies SIA *„/Nosaukums 2/"* būvobjektā iesaistīto personu darba aizsardzības ievadinstruktāžas žurnālā kā pieteicējas darbinieks.

[7] Atbildētājs paskaidrojumā apelācijas sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt, norādot, ka pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja, bet atbildētāja pārstāve to neatzina.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un Lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] Saskaņā ar LAPK 289.^{22}panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 3.maija sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir

pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (sk. šā sprieduma [5] punktu), tāpēc tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[11] No apelācijas sūdzības argumentiem izriet, ka pieteicējas ieskatā lietā nav pierādīts, ka *E.R.* bija pieteicējas darbinieks.

Izskatījusi lietu pēc būtības, Administratīvā apgabaltiesa šādam apgalvojumam nepiekrīt, jo atzīst, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina pretējo. Pirmās instances tiesa šos pierādījumus ir objektīvi un vispusīgi izvērtējusi, apgabaltiesa šim izvērtējumam pievienojas un atzīst, ka lietā ir pierādīta pieteicējas vaina tai inkriminētajā pārkāpumā, un nav konstatējams pamats Lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22] panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta 2009.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.19.2/9431 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BE 025257) par sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*) saukšanu pie administratīvās atbildības, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	S.Liniņa
Tiesneši	*(paraksts)*	I.Amona
	(paraksts)	V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2012.gada 8.novembrī